

SZERKESZTŐK-OLVASÓK

BAJOMI LAZÁR ENDRE író, irodalomtörténész (Budapest). — Csak ma láttam a *Nagyvilág* szerkesztőségében a *Korunk* februári számát: tisztelettel közlöm, hogy az a bizonyos Lázár András — amint levélpapírom *André Lazar* fejléce is bizonyítja —, akinek a *PEN Hongrois*-ban megjelent cikkét ismerttetek, én volnék, amit persze Ti nem tudhattok. E francúz nevet használtam boldogult úrfi-, és francia újságíró koromban... Egyébként talán nem halok meg anélkül, hogy régi vágyam ne teljesülne, s meg ne látnám kincses Kolozsvárt. Több ügyem van ott folyamatban, illetve Bukarestben: a Meridiane Összevontan kiadja párizsi trilógiámat (*A Montmartre*, *A Montparnasse* és *A Quartier Latin*); a Kriterionnál jön egy M. Aymé-fordításom (*A zöld kanca*). A régi barátsággal köszöntöm a lapot, amelynek egykoron... de minek részletezzem.

CSISZÉR ALAJOS (Győr). — Mint az *Erdélyi Szemle* volt munkatársa és Sütő Nagy Lászlónak, a *Szemle* szerkesztőjének barátja, szeretnék hozzászólni Bágyoni Szabó István *Kuncz Aladár-émlékek* című írásához, amely a *Korunk* 1973. 11. számában jelent meg. Kuncz Ödön *Feljegyzések Dadiról* címmel 1943-ban írt emlékezéseinek eredeti kézírata ma is a Sütő Nagy László tulajdonában van. Bágyoni Szabó István 1963-ban felkereste Sütő Nagy Lászlót, és tőle Jancsó Elemér professzorra hivatkozva tanácsokat kért. Ekkor készített másolatot Kuncz Ödön eredeti feljegyzéseiről. Kár, hogy a dokumentumok közlésekor elmulasztotta megjegyezni, hogy az eredeti anyag Sütő Nagy Lászlónál található. Mint ahogy azt sem tette meg, hogy engedélyt kérjen Sütő Nagytól a dokumentumok közzétételére, noha az idős szerkesztő engedélyét bizonyára elnyerte volna. E fentieket azért kívántam megemlíteni, hogy felhívjam a figyelmet a remeteségben élő erdélyi szerkesztőre, akinek birtokában ma is rendkívül fontos, a romániai magyar irodalom kialakulására és első korszakára vonatkozó dokumentumok találhatók. — A szerkesztőség megjegyzése helyett két idézetet közlünk. Az egyik Sütő Nagy László 1963. október 25-én (B.) Szabó Istvánhoz írt levelezőlapjáról való, és így szól: „Dr. Kuncz Ödön prof. barátomtól értesültem, hogy Kuncz Aladár-esszével foglalkozol. Minthogy e témával én is igyekszem néha-néha barátságot tartani, s az itteni *Fekete kolostor* megjelenése előtt tervem volt (s még ma is tartom a tervem) egy Kuncz-tanulmányt írni, ehhez kaptam volt K. Ö. visszaemlékezéseit, amit most Jancsó Elemér prof. kedves barátom címére elküldtem. Kérlek, légy szíves, közöld velem, hogyha megkaptad a küldeményt.” — A másik Kuncz Ödön 1963. november 23-án ugyancsak (B.) Szabó Istvánhoz írt leveléből való, és így szól: „Kedves jó István ösém! a nov. 15-éről kelt kedves leveledet feleségemmel együtt nagy örömmel olvastuk. Köszönjük a mellékelt fotográfiákat. Annak is örülünk, hogy a Sütő Nagynál tárolt megemlékezésem Dadiról jó kezekbe került.”

Májusi számunk képanyagát a kolozsvári fiatal képzőművészek II. biennáléján szerepelt művészek munkáiból állítottuk össze. Ezen a kiállításon először ítéltük oda a *Korunk* díját. A *Korunk*-díj idei nyertese Kopacz Mária grafikus. Grafikai lapjait április hónapban a szerkesztőség helyiségében is bemutatatta. Előtte Cseke Tamás és Kecskés Péter, illetve Paulovics László festményei szerepeltek házi galériánkban, őket Bakó-Hetei Rózália kerámiai és Kasza Imre akvarelljei, legutóbb pedig Sipos László olajképei követték. Ez a tizedik kiállítás a *Korunk*-galériában.

A középiskolások magyar irodalmi olimpiájának országos döntőjén alkalmunk volt találkozni a résztvevőkkel, meghallgattuk saját verseiket s a felolvasást követő vitát. Itt tűnt fel angolból készített műfordításaival, különösen pedig érett kritikai megjegyzéseivel, vitakészségével a kolozsvári 3. számú Líceum harmadikos tanulója, Lengyel Ferenc, aki e lapszámunkban közölt versfordításával először lép az olvasók elé.

